

**[Socialministeren.]**

os, der ikke hver Dag sidder og arbejder med disse Regler paa samme Maade, som Kommunalfolkene gør, ser de meget udviklede ud, men for dem, der ude i Kommunerne arbejder med at fordele Udgifterne, er det i Virkeligheden som Fod i Hose.

Jeg anbefaler fremdeles Lovforslaget til velvillig Behandling.

**Josiassen:** Venstres ærede Ordfører, det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), kunde ikke forstaa, at den forsikrede arbejdsløse skulde have mere end Aldersrentenydere og Invalidere nydere. Det er allerede bemærket af foregaaende Talere og nu sidst af Ministeren, at der dog kan være en væsentlig Forskel paa Forholdene for Aldersrentenydere og Invalidere nydere og saa arbejdsløshedsforsikrede arbejdsløse. Jeg har anført, at større Lejlighed paa Grund af større Familie kan være en direkte Aarsag til, at der skal mere Brændsel til. Levevilkaarene for den arbejdsløse er under alle Omstændigheder i mangfoldige Tilfælde vanskelige og ikke misundelsesværdige. For øvrigt er der jo indført den Bestemmelse for de ugifte, for Ikke-Forsørgere, at de kun kan faa 24 Kr., og at Hjælpen bortfalder, hvis de bor i Hjemmet, hos Forældre, som i Forvejen faar Brændselshjælp. Der er saaledes gjort alt for, at der ikke skal ske noget som helst Misbrug paa dette Omraade.

Den ærede konservative Ordfører (Unmack) var, som allerede anført, af den Opfattelse, at naar man nu har faaet en Sociallov, skulde alting være klaret, dermed skulde alting være dækket. Vi saa jo imidlertid, hvorledes f. Eks. Landbruget i Krigsaarene høstede Profit, saa det svulmede, og tænk, om man dengang havde sagt, at for dettes Vedkommende skulde der aldrig ydes noget i Retning af Hjælp, thi nu oplever vi jo en Kriseperiode, og naar man nu ved, at der er ydet Hjælp i meget stor Udstrækning, endogsaa uden, at anvende Fagforeningsbogen, som der saa ofte tales om, maa man sige, at man ikke kan skrive Love paa langt Sigt og saaledes, at det ikke skulde være nødvendigt at foretage Ændringer; det foreliggende Lovforslag var næppe kommet frem, hvis ikke den store Prisstigning paa Brændsel var indtruffet.

Der er fremsat Ønske om Nedsættelse af Udvalg. Mit Parti skal ikke modsætte sig dette Ønske, men jeg vil dog udtale Haabet om, at Udvalgsforhandlingen bliver af kort Varighed, saaledes at Lovforslaget kan blive gennemført saa hurtigt, at de paa-

gældende Ydelser vil kunne finde Sted paa det foreslaaede Tidspunkt.

**Bækgaard:** Over for min Udtalelse om, at Kommunerne var haardt bebyrdede, og at det ikke var forsvarligt at lægge haardere Byrder paa dem, sagde det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup), at Kommunerne vilde blive langt mere overbebyrdede, hvis Loven ikke blev vedtaget. Ja, dersom Staten intet vil yde, bliver det haardt for Kommunerne, men jeg tror ikke, nogen tænker paa, at det vilde være forsvarligt. Jeg tror alligevel, jeg har Ret i, at Kommunernes Budgetter er stærkt anspændt, og vi bør ikke lægge yderligere Byrder paa Kommunerne, hvis det kan undgaaes, og jeg mener, at det er forsvarligt at undgaa dette.

Det ærede Medlem udtalte — det var ganske vist over for den ærede konservative Ordfører (Unmack) —, at Socialreformen kun holdt under normale Forhold. Mange Udtalelser fra Behandlingen af Socialreformen viser dog, at Forudsætningen var, at Socialreformen skulde holde ikke alene under normale Forhold, men ogsaa under ekstraordinære Forhold, saa det ærede Medlems Udtalelse stemmer ikke helt med de mange Udtalelser fra den Tid.

Den højtærede Socialminister var utilfreds med, at man havde nævnt Fagforeningsbogen, og fremhævede i den Anledning, hvor stor Indsats Arbejdsløshedskassernes Medlemmer selv gjorde for at sikre sig imod den Ulykke, Arbejdsløshed, er. Ja, den Indsats anerkender vi fuldt ud fra vor Side, og derfor har vi Gang paa Gang været med til, at det offentlige yder Støtte. Den højtærede Minister fremhævede, at Medlemskontingentet androg mellem 35 og 40 Mill. Kr., men Staten, det offentlige, yder et omtrent lige saa stort Beløb — der er ikke ret megen Forskel —, og det maa jeg tage som Udtryk for, at man fra alle Sider har anerkendt Arbejdsløshedskassernes Indsats. Derfor behøver man ikke at stille det op, som om vi er Modstandere. Det, vi taler om, er noget, der ligger ud over det normale; det normale har man i Forvejen nydt for den Indsats, man gør, for den Præmie, man betaler, og man kan ikke blive ved at hænge noget paa, saaledes at de paa-gældende faar alle Fordele, ogsaa fremfor andre. Vi mener, at andre befinder sig i lige saa stor Trang, og derfor bør efter vor Mening det Skel, der opstilles, ikke opretholdes.

I Anledning af Ministerens Udtalelse om, at Medlemmerne af Kristeligt dansk Fællesforbund godt kunde komme ind i